

Der starke Engel mit dem Büchlein

¹Und ich sah einen anderen starken Engel vom Himmel herabkommen; der war mit einer Wolke bekleidet, und ein Regenbogen war auf seinem Haupt und sein Antlitz wie die Sonne und seine Füße wie Feuersäulen,² und er hatte in seiner Hand ein geöffnetes Büchlein. Und er setzte seinen rechten Fuß auf das Meer und den linken auf die Erde;³ und er schrie mit lauter Stimme, wie ein Löwe brüllt. Und als er schrie, erhoben sieben Donner ihre Stimmen.⁴ Und als die sieben Donner ihre Stimmen geredet hatten, wollte ich es aufschreiben. Da hörte ich eine Stimme vom Himmel zu mir sagen: Versiegle, was die sieben Donner geredet haben und schreibe es nicht auf!⁵ Und der Engel, den ich stehen sah auf dem Meer und der Erde, hob seine rechte Hand zum Himmel⁶ und schwur bei dem Lebendigen von Ewigkeit zu Ewigkeit, der den Himmel geschaffen hat und was darin ist, und die Erde und was darin ist, und das Meer und was darin ist, dass hinfert keine Zeit mehr sein soll;⁷ sondern in den Tagen der Stimme des siebten Engels, wenn er die Posaune blasen wird, soll vollendet werden das Geheimnis Gottes, wie er verkündigt hat seinen Knechten, den Propheten.

⁸Und die Stimme, die ich vom Himmel gehört hatte, redete abermals mit mir und sagte: Geh hin, nimm das geöffnete Büchlein aus der Hand des Engels, der auf dem Meer und der Erde steht!⁹ Und ich ging hin zu dem Engel und sprach zu ihm: Gib mir das Büchlein! Und er sprach zu mir: Nimm und verschling es! Und es wird

فرشته قوی و کتابچه گشاده

¹و دیدم فرشته زورآور دیگری را که از آسمان نازل می‌شود که ابری دربر دارد، و قوس قزحی بر سرش و چهره‌اش مثل آفتاب و پایهایش مثل ستونهای آتش.² و در دست خود کتابچه ای گشوده دارد و پای راست خود را بر دریا و پای چپ خود را بر زمین نهاد؛³ و به آواز بلند، چون غرش شیر صدا کرد؛ و چون صدا کرد، هفت رعد به صداهای خود سخن گفتند.⁴ و چون هفت رعد سخن گفتند، حاضر شدم که بنویسم. آنگاه آوازی از آسمان شنیدم که می‌گوید: آنچه هفت رعد گفتند مَهر کن و آنها را منویس.⁵ و آن فرشته‌ای که بر دریا و زمین ایستاده دیدم، دست راست خود را به سوی آسمان بلند کرده،⁶ قسم خورد به او که تا ابدالابد زنده است که آسمان و آنچه را که در آن است و زمین و آنچه را که در آن است و دریا و آنچه را که در آن است آفرید که بعد از این زمانی نخواهد بود، بلکه در ایّام صدای فرشته هفتم، چون کَرنا را می‌باید بنوازد، سرّ خدا به اتمام خواهد رسید، چنانکه بندگان خود انبیا را بشارت داد.

⁸و آن آوازی که از آسمان شنیده بودم، بار دیگر شنیدم که مرا خطاب کرده، می‌گوید: برو و کتابچه گشاده را از دست فرشته‌ای که بر دریا و زمین ایستاده است بگیر.⁹ پس به نزد فرشته رفته، به وی گفتم: که کتابچه را به من بدهد. او مرا گفت: بگیر و بخور که اندرونیت را تلخ خواهد نمود، لکن در دهانت چون عسل شیرین خواهد بود.¹⁰ پس کتابچه را از دست فرشته گرفته، خوردم که در دهانم مثل عسل شیرین بود، ولی چون خورده بودم، درونم تلخ گردید.¹¹ و مرا گفت که: می‌باید تو اقوام و امّت‌ها و زبانها و پادشاهان بسیار را نبوّت کنی.

dir im Bauch bitter werden; aber in deinem Munde wird's süß sein wie Honig.¹⁰ Und ich nahm das Büchlein von der Hand des Engels und verschlang es, und es war süß in meinem Mund wie Honig; und als ich's gegessen hatte, wurde es mir bitter im Bauch.¹¹ Und er sprach zu mir: Du musst nochmals weissagen von Völkern und Nationen und Sprachen und vielen Königen.